

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Artur Macovei,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț Firma „Expotroncom” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 8 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-261/23

NR. PIGD 2-20117947-01-3ra-09032023)

Recursul declarat până la 1 septembrie 2023. Art. 246 din Codul administrativ (în redacția în vigoare până la 1 septembrie 2023). Argumentele invocate nu determină admisibilitatea recursului în raport cu motivele invocate. Dezacordul recurentului cu actele judecătorești contestate, nu constituie temei de casare a acestora conform solicitării din recurs.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloiie,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Bostan, G. Dașchevici, G. Mîra,

18 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Artur Macovei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 mai 2021, Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., reprezentată de avocatul Artur Macovei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică (ANRE), terț S.R.L. „Expotroncom”, solicitând anularea deciziei nr.01/2021 din 3 martie 2021 și a deciziei de soluționare a cererii prelabile nr.06-01/1456 din 29 aprilie 2021.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 10 martie 2021, reclamantul a primit prin intermediul poștei electronice decizia ANRE nr.01/2021 din 3 martie 2021, prin care s-a dispus următoarele: se obligă Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., în termen de 15 zile, din momentul recepționării deciziei, să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu S.R.L. „Expotroncom”, la locul de consum din bd. Dacia, nr. 55. În dezacord cu decizia nominalizată, a depus cerere prelabilă subnr.0505/27464-20210324, atât prin poșta electronică, cât și prin poșta convențională, cu aviz de recepție la 25 martie 2021.

3. Prin scrisoarea nr.06-01/1160 din 06 aprilie 2021, ANRE a informat că a prelungit termenul de examinare a cererii prelabile cu 30 de zile, până la 5 mai 2021. Iar prin scrisoarea nr.06-01/1456 din 29 aprilie 2021 (Anexa 4), recepționată la 4 mai 2021, ANRE a respins cererea prelabilă.

4. Reclamantul a indicat că la 16 noiembrie 2020 a recepționat adresarea S.R.L. „Expotroncom”, înregistrată cu nr.41128, ce vizează locul de consum la adresa din bd. Dacia, nr. 55, mun. Chișinău. Subiectul adresării a fost încheierea contractului privind serviciul de furnizare a energiei electrice pentru bunul imobil de la adresa enunțată, ce-i aparține cu drept de proprietate în baza contractul de vânzare-cumpărare din 18 decembrie 2019.

5. Reclamantul prin răspunsul cu numărul de ieșire 0505/116989-20201230, a comunicat că la adresa din bd. Dacia 55, mun. Chișinău, Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. se află în raporturi contractuale privind furnizarea energiei electrice cu un alt consumator. Contractul existent nu a fost rezoluționat, iar coexistența a două contracte de furnizare pentru același loc de consum cu doi consumatori diferiți este imposibilă, atât tehnic cât și juridic. În acest sens fiind relevante prevederile Regulamentului privind

furnizarea energiei electrice nr. 169/2019 din 31 mai 2019, care în pct.19, prevede că pentru același loc de consum furnizorul nu poate încheia concomitent două contracte de furnizare a energiei electrice cu consumatori finali diferiți. Implicit, înainte de rezilierea contractului existent, așa cum prevăd normele în vigoare, urmează a fi achitate integral toate datoriile pentru energia electrică consumată și penalitățile prevăzute de contract. Astfel, furnizorul nu poate fi obligat la încheierea unui alt contract (de a furniza energiei electrice la locul de consum) decât doar după stingerea integrală a datoriei pentru energia electrică utilizată la locul respectiv de consum și depunerea cererii de reziliere a contractului în vigoare de furnizare a energiei electrice pentru locul de consum, în conformitate cu procedura legală, în contextul prevederilor pct. 48, pct. 49 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice nr. 169/2019 din 31 mai 2019.

6. Referitor la argumentul solicitantului S.R.L. „Expotroncom” precum că s-ar încadra în excepția legală din pct.49 alin.(2) din Regulament, întrucât bunul a fost procurat ca urmare a realizării acestuia în procedura de insolvență, reclamantul a menționat că nu corespunde realității. Bunul procurat nu a fost achiziționat nici la licitație, nici în cadrul procedurii de insolvență. Lichidatorul Vladimir Balan, administratorul procesului de insolvență a Î.M. „Elita-5-Auto” S.R.L. prin scrisoarea din 22 ianuarie 2021 a infirmat acest aspect.

7. Reclamantul a precizat că o parte din datoria totală existentă la momentul depunerii solicitării de contractare pentru consumul de energie electrică (56 503,08 lei- fără penalități) la locul de consum de pe adresa bd. Dacia 55, mun. Chișinău, s-a format după procurarea în ordine civilă generală a imobilului de către S.R.L. „Expotroncom” și reprezintă un consum real, care nu a fost achitat, aceasta nefiind o creanță validată în procesul de insolvență, din motiv că reprezintă o datorie curentă.

8. Urmare a adresării S.R.L. „Expotroncom” către ANRE, furnizorul a oferit ANRE răspunsul cu numărul de ieșire 0505/07972-20210121, prin care a informat că contractul de vânzare-cumpărare din 18 decembrie 2019, este încheiat între B.C. „Moldindconbank” S.A. și S.R.L. „Expotroncom”, în calitate de vânzător și cumpărător, în relații obișnuite de drept civil. În aceste circumstanțe, vânzătorul i-a garantat cumpărătorului lipsa oricărui viciu de orice natură a bunului.

9. Cu referire la prevederile art.1117 din Codul civil, a afirmat că existența unor datorii acumulate la acest loc de consum ar putea fi considerată un viciu. Or, pentru acest bun la momentul transmiterii nu s-au achitat în modul corespunzător de către foștii proprietari costul serviciilor livrate, noul proprietar are dreptul de a solicita o remediere din partea Băncii și nu a terțului la acest raport juridic, adică furnizorul de energie electrică. În sensul pct. 19 din Regulamentul citat, noul proprietar este în imposibilitate de a contracta servicii de furnizare a energiei electrice în cazul existenței

datoriilor, motiv pentru care cumpărătorul putea și trebuia să ceară o reducere de preț corespunzătoare datoriilor ce urmează a fi achitate, în vederea exploatarei după destinație a bunului. Respectiv, riscurile sunt transferate cumpărătorului în momentul încheierii contractului, astfel S.R.L. „Expotroncom” consimțind la preluarea dreptului de proprietate în schimbul achitării prețului urma să convină cu Banca condițiile de achitare a datoriei. Mai mult, pct.9 din contractul de vânzare-cumpărare, conform căruia S.R.L. „Expotroncom”, în calitate de cumpărător, a convenit să devină succesor în drepturi și să preia toate drepturile și obligațiile vânzătorului B.C. „Moldindconbank S.A.

10. Reclamantul a considerat că neevidențierea punctelor de vedere contrării conținutului final al deciziei contestate și lipsa unor raționamente ce ar combate argumentele și obiecțiile aduse de furnizor în calitate de participant al procedurii administrative, în opinia sa, duce la vicierea acestui act administrativ din motivul lipsei motivării.

11. În ceea ce vizează argumentele ANRE din răspunsul nr.06-01/1456 din 29 aprilie 2021 la cererea prealabilă, a evidențiat următoarele aspecte: (1) ANRE a insistat asupra obligației necondiționate a furnizorului de a încheia contract de furnizare a energiei electrice și își întemeiază decizia cu trimitere la art.70 alin.(7) din Legea nr. 107, conform căruia furnizorul este obligat să încheie contract cu potențialul consumator care întrunește condițiile de încheiere a contractului prevăzute la pct. 16 din Regulamentul privind furnizarea și utilizarea energiei electrice, nr. 169 din 31 mai 2019 (Regulament). Totodată, ulterior în scrisoare menționează că furnizorul are dreptul să refuze încheierea contractului în cazurile stabilite la pct.37-38 din Regulament. Astfel, în primul rând obligația de a contracta nu este una absolută și, în al doilea rând, nu doar în pct. 16 din Regulament sunt inserate condițiile și implicit excepțiile obligației de a contracta; (2) ANRE a respins argumentul furnizorului privind imposibilitatea coexistării a două contracte cu doi consumatori diferiți la un singur loc de consum și insistă asupra faptului că furnizorul nici nu trebuia să ajungă în astfel de situație, deoarece urma a rezoluționa contractul de furnizare în cazul în care noul proprietar a dobândit bunul în cadrul procedurii de insolvență. În opinia reclamantului, ANRE tacit recunoaște temeinicia argumentului furnizorului privind imposibilitatea coexistării a două contracte cu doi consumatori diferiți la un singur loc de consum, însă eronat a reținut faptul procurării de către S.R.L. „Expotroncom” a bunului în cadrul procedurii de insolvență. Or, S.R.L. „Expotroncom” nu era creditor al Î.M. „Elita 5 Auto” S.R.L. și nici nu a putut primi ceva în cadrul procedurii de insolvență. A primit bunul în cadrul acestei proceduri doar B.C. „Moldindconbank” S.A., în calitate de creditor. Banca la rândul ei a realizat acest bun în circuitul civil obișnuit, prin vânzare-cumpărare directă. (3) ANRE a respins cererea prealabilă invocând faptul că la 8 aprilie 2021 între furnizor și S.R.L. „Expotroncom” a fost încheiată o tranzacție de împăcare care avea ca obiect

încasarea de către furnizor a datoriei de 5 508,00 lei, astfel fiind demonstrat faptul că S.R.L. „Expotroncom” nu are datorii la energia electrică ceea ce face refuzul de a contracta ca fiind ilegal și contrar pct.37 și pct. 38 din Regulament. ANRE tacit recunoaște dreptul furnizorului de a refuza încheierea contractului în cazul existenței unei datorii la alte locuri de consum. Problema este că decizia ANRE a fost emisă la 3 martie 2021, iar tranzacția privind datoriile curente a fost încheiată la 8 aprilie 2021. Iar conform pct.50 din Regulament, furnizorul este în drept să solicite persoanei fizice sau juridice achitarea plății pentru consumul de energie electrică neînregistrat sau înregistrat incomplet (dacă acesta există), consumat de noul proprietar începând din momentul dobândirii de către persoana în cauză a dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv. Adică la data emiterii deciziei, potențialul consumator avea datorie la consumul curent față de furnizor, iar ANRE, contrar punctului citat, a obligat la încheierea contractului, deși recunoaște dreptul furnizorului de a refuza contractarea în aceste circumstanțe. (4) ANRE a respins cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată. Odată ce ANRE nu a motivat respingerea cererii ca fiind inadmisibilă, este inexplicabilă respingerea cererii prelabile ca fiind inadmisibilă. Or, toate condițiile de formă și fond la înaintarea acesteia au fost respectate. Prin prisma acestui fapt, răspunsul ANRE la cererea prealabilă este unul căruia îi lipsește motivarea și care implicit este ilegal. În opinia reclamantului, urmare a deciziei ANRE, riscul furnizorului de a nu primi contravaloarea serviciului prestat crește substanțial, ceea ce duce la prejudicierea acestuia, însă, valoarea datoriei formată la acest loc de consum în baza contractului ce nu a fost rezoluționat a fost recunoscută de ANRE.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 11 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată în contencios administrativ de Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț S.R.L. „Expotroncom” cu privire anularea deciziei nr. 01/2021 din 3 martie 2021 și a deciziei de soluționare a cererii prelabile nr. 06-01/1456 din 29 aprilie 2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 14 februarie 2022, Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. prin intermediul avocatului Artur Macovei, a depus apel nemotivat, iar la 13 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.96), a expediat motivarea apelului împotriva hotărârii din 11 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 8 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. prin intermediul avocatului Artur Macovei, cu menținerea hotărârii din 11 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

15. Pentru a decide astfel, instanța de apel stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că aceasta este legală și fondată.

16. Instanța de apel a constatat din actele cauzei că la 31 decembrie 2020 administratorul S.R.L. „Expotroncom” în calitate de potențial consumator final noncasnic a recepționat refuzul Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. de a încheia contractul de furnizare a energiei electrice pentru bunul imobil cu numerele cadastrale: .0100114.024, .0100114.024.01 și . 0100114.024.04, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, 55, care îi aparține cu drept de proprietate, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 7361 din 18.12.2019, încheiat cu B.C. „Moldindconbank” S.A. (f. 13, 17-21 dosar administrativ).

17. Din înscrisurile prezentate la materialele cauzei rezultă că anterior bunurile imobile enunțate au aparținut S.R.L. „Elita-5-Auto” și care au fost preluate de B.C. „Moldindconbank” S.A., însă, la moment S.R.L. „Elita-5-Auto” se află în proces de lichidare, iar bunurile imobile care au aparținut S.R.L. „Elita-5-Auto”, au fost realizate în cadrul procedurii de insolvență, de către B.C. „Moldindconbank” S.A. către proprietarul S.R.L. „Expotroncom”.

18. Potrivit actelor prezentate la dosar, reclamantul Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., în calitate de furnizor, a pretins că, la adresa mun. Chișinău, bd. Dacia, 55, are încheiat contract de furnizare a energiei electrice cu Î.M. „Elita-5-Auto” S.R.L., care pe parcursul activității sale a acumulat datorii pentru energia electrică consumată. Totodată, a motivat refuzul de a încheia contractul cu S.R.L. „Expotroncom”, potrivit pct. 19 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 169/2019 din 31 mai 2019, care statuează că pentru același loc de consum furnizorul nu poate încheia concomitent două contracte de furnizare a energiei electrice cu consumatori finali diferiți.

19. Astfel, reieșind din competențele stabilite de legislație, instanța de judecată a constatat că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a emis decizia nr.01/2021 din 3 martie 2021 prin care a obligat Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu S.R.L. „Expotroncom” pentru locul de consum din bd. Dacia, 55, mun. Chișinău, în termen de 15 zile de la momentul recepționării deciziei.

20. În context instanța a citat prevederile art. 70 alin. (1), (7) din Legea nr. 107 din 27 mai 2016 cu privire la energia electrică, pct. 16, pct. 19, pct.37,

pct.38, pct. 44 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 169 din 31 mai 2019

21. Cu referire la argumentul apelantului că bunul achiziționat de S.R.L. „Expotroncom” nu a fost procurat nici la licitație, nici în cadrul procedurii de insolvență, iar instanța de fond nu a dat nicio apreciere acestui argument, instanța de apel a reținut că în conformitate cu pct. 9 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 7361 din 18 decembrie 2019, cumpărătorul devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiile vânzătorului. Însă, potrivit informației prezentate Agenției de către B.C. „Moldindconbank” S.A., la data de 19 octombrie 2019, terenul cu suprafața de 0,6826 ha amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, 55 cu construcțiile edificate, au fost preluate de către creditorul garantat B.C. „Moldindconbank” S.A., în contul stingerii parțiale a creanței validate și în urma valorificării bunului imobil menționat, nu a fost preluată obligația debitorului insolvent cu privire la achitarea datoriilor pentru energia electrică consumată la locul de consum respectiv până la intentarea procesului de insolvență în privința Î.M. „Elita-5-Auto” S.R.L. Mai mult, această datorie a fost validată în cadrul procesului de insolvență și urmează să fie satisfăcută din contul masei debitoare a Î.M. „Elita-5-Auto” S.R.L., în proces de lichidare.

22. Respectiv este întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că obligația de a achita datoriile către Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., pentru energia electrică furnizată la locul de consum din bd. Dacia, 55, mun. Chișinău, apărute până la valorificarea bunului imobil de către lichidator, aparține nemijlocit debitorului insolvent Î.M. „Elita-5-Auto” S.R.L., fiind ilegală impunerea S.R.L. „Expotroncom” să suporte consecințele neexecutării clauzelor contractuale de Î.M. „Elita-5-Auto” S.R.L., prin limitarea și restricționarea dreptului de a încheia contract de furnizare a energiei electrice, în condițiile legii.

23. Cu referire la argumentul apelantului în care susține că tranzacția de vânzare-cumpărare a bunului imobil din mun. Chișinău, bd. Dacia, 55, între B.C. „Moldindconbank” SA, în calitate de vânzător și S.R.L. „Expotroncom”, în calitate de cumpărător, a fost realizată în relații obișnuite de drept civil, circumstanțe în care vânzătorul i-a garantat cumpărătorului lipsa oricăror vicii de orice natură a bunului. Iar potrivit pct. 9 din contractul de vânzare-cumpărare, S.R.L. „Expotroncom” în calitate de cumpărător a convenit să devină succesor în drepturi și să preia toate drepturile și obligațiile vânzătorului B.C. „Moldindconbank” S.A. Instanța de apel a reținut că administratorul autorizat Vladimir Balan a comunicat că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor S.R.L. „Elita-5-Auto”, Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. a fost validată în calitate de creditor al S.R.L. „Elita-5-Auto”, cu creanța chirografară de rangul V în mărime de 48 791,88 MDL și cu creanța chirografară de rangul VI în mărime de 2 451,69 MDL. Respectiv datoria acumulată de către SRL „Elita-5-Auto” pentru energia electrică consumată la locul de consum din bd. Dacia 55, mun. Chișinău (obiect al

contractului de vânzare-cumpărare nr. 7361 din 18 decembrie 2019) până la intentarea procesului de insolvență, nu poate fi catalogată drept un viciu.

24. Totodată, apelantul a invocat faptul că hotărârea din 11 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău este pasibilă de a fi casată în temeiul art. 386 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, deoarece normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat. În susținerea acestei poziții, apelantul a indicat că din momentul dobândirii dreptului de proprietate asupra bunului imobil din mun. Chișinău, bd. Dacia, 55, de către S.R.L. „Expotroncom” și până la emiterea de către ANRE a deciziei nr. 01/2021 din 03 martie 2021, prin care furnizorul ÎCS „Premier Energy” a fost obligat să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu solicitantul, - potențialul consumator noncasnic SRL „Expotroncom”, pentru locul de consum de pe adresa menționată, a fost acumulată o datorie în mărime de 5 508,00 lei, pentru energia electrică consumată.

25. În acest context, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a reținut că furnizorul nu a prezentat probe ce confirmă existența datoriilor S.R.L. „Expotroncom ” față de Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. pentru energia electrică consumată la alte locuri de consum. Datoria la care se referă Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., formată de către S.R.L. „Expotroncom” la locul de consum din bd. Dacia, 55, mun. Chișinău, nu poate servi drept motiv justificat pentru furnizor de a refuza încheierea contractului pentru furnizarea energiei electrice cu solicitantul S.R.L. „Expotroncom”, potențial consumator noncasnic. În asemenea circumstanțe, furnizorul poate încheia contract de furnizare a energiei electrice, și în temeiul prevederilor pct. 50 din Regulamentul menționat, poate emite factură pentru energia electrică consumată de către solicitant din momentul dobândirii dreptului de proprietate asupra bunului imobil, pentru care se solicită încheierea contractului de furnizare a energiei electrice.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 8 decembrie 2022. Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., reprezentată de avocatul Artur Macovei, a depus recurs nemotivat, iar la 09 martie 2023 a formulat recursul motivat împotriva deciziei din 8 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

27. În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu soluția instanței de apel. În esență, a reiterat circumstanțele de fapt cronologic conform cererii de chemare în judecată.

28. La 14 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului și terțului copia recursului, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și

disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasele din poșta electronică, anexate la materialele dosarului (f.d.132-136).

29. La 26 aprilie 2023, Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a depus referință la recurs, solicitând declararea acestuia inadmisibil, respingerea ca nefundat și neîntemiat cu menținerea deciziei instanței de apel declarat de I.P. „Agenția Servicii Publice”, invocând dezacordul cu acesta.

30. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

32. Art.XI din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

33.Art. 244 din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

34.Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

35.Art. 246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art.244 alin.(2), art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 noiembrie 2022. Prin intermediul poștei electronice (f.d.116), la 18 noiembrie 2022 instanța ierarhic inferioară a notificat dispozitivul deciziei instanței de apel, iar la 23 februarie 2023 -decizia motivată. Astfel, recursul depus de Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L., reprezentată de avocatul Artur Macovei, a fost înaintate cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

37. Din analiza prevederilor legale enunțate supra rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

39. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

43. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

44. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Artur Macovei.

45. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Artur Macovei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc